

עין משפט
נר מצוה

אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות צו.

מסורת הש"ס

- (א) וישיבון קב: ושי"ן,
- (ב) לקמן ק: (א) וישיבון קב: ושי"ן,
- (ג) וישיבון קב: ושי"ן,
- (ד) וישיבון קב: ושי"ן,
- (ה) וישיבון קב: ושי"ן,
- (ו) וישיבון קב: ושי"ן,

מוסף רשי"ו

ארמלתא דובין אחריות
 איתמי. אם נמצאת
 השדה גזולה או משועבדת
 לאחר ונרפיה מן הלוקח
 מנוח, חוזר הלוקח על
 הימונים, ובי דינא
 דובין. שדה יתומים למנון
 האשה והבנות, אחריות
 איתמי (לקמן פ.). אלמנה.
 חייבת מנכס יתומים,
 מוכרת. למנוחה, אחריות
 בבית דין. ונבל שילוח
 שנים שלא תמכור בול
 (ב"מ לז).

תוספות ר"ד

אם נטלן במתנה לא כך כחו יפה. שיוכל לטרוף לקוחות על החוב
 ולא יוכל לטרוף על המתנה אף זו על המזונות לא תוכל לטרוף
 לקוחות ועל הכתובה טרוף אולם. ואם מפני הימונים שלא יאמרו
 הכל לכתובה מכת ומתקבלת כתובתך
 שיראו את הנמכר למזונות ואם
 תטרוף לך יבאו ויעידו ואת הנמכר
 לכתובה לא תודיע מפני הלוקחות:
מוכרת לשנים עשר חודש. כדי
 מנוונות של שנה תמכור יחד: והלוקח.
 לא ימסור לה כל המעות אלא דמי
 מנוונות של חדש בחדש שאם מינשא
 יחזיר מה שצידו ליורשים: מהו
שחוזר וטרוף. אותם הקרקעות
 עממן: **ארמלתא דובין.** שדה יתומים
 למנוונות או לכתובה וקבלה עליה
 אחריות: אחריות איסמ'. אחריות
 הלוקחות חוזר על הימונים שהרי
 עליהן היה החוב: **טרפא.** והם יחזרו
 על הימונים: **מוכרת והולכת.** למנוונות:
עד. שלא יותר קרקע ליורשים אלא
 שיעור כתובתה: **וסמך לה.** ואותו
 השאר יהא סמך לה לגבות משס
 כתובתה: **זבין ולא איטעריכו** ליה
זווי. מכל שדה ואלו יודעים שהיה
 סמך לקנות שדה פלוני או פרגמטיא
 פלונית בלתי פלוני מעות: ולא איטעריכו
 ליה זווי. שחזרו בהן המוכרים:
צלוורסא. יוקר הצל בשערים פתאים:
זביניו לאפדיניו. לקנות חטיף:
דארצי צעקויה הוו קיימי. שעל ידי
 בגדל הנהר הולכו הספינות ללכת
 עקלקלות ואילו ידעו המוכרים כן לא
 היו מוכרים בזהם ומשעת מכירה
 הוה ליה טעות אצל היכא למכירה
 לכתובתה. אמר ר' אבהו
 לאו בטעות הואי כגון חזרו בהן
 מוכרי החטיף לאחר שמכרו אלו
 בזהם או שבאו חטיף ממקום אחר
 שדיין לא נעקרו ממקומם לא הדרי:
אי הכי היינו דואי דלמך ליה כו'
נמצאת מוכשין. דאי צני לגזוני קרקע
 לא ימצאו קונים: **ואמר לי אין צלוורסא**
בנהרדעא משכה שכיח. וחיישין
 ללמנא אתו ארצי דקיימי צעקויה
 והדרי זבינייהו. שמע מינה טעמא
 משום מקח טעות הוה דאי צלמא
 חטיף ממקום קרוב או שבאו לאלו
 לצדן דטעמא משום זבין ולא
 איטעריכו ליה זווי הוה מידי דלא
 שכיח הוא וליכא מכשול: **בתנאי**
זין מן הארוסין. שאין לה מנוונות
 ומוכרת לכתובה: **זין מן הגשוואין.**
 שהיא מוכרת למנוונות מוכרת שלא
 צבית דין: **רבי שמעון אומר מן**
הגשוואין. שהיא מוכרת למנוונות:
מוכרת שלא צבית דין. שאי אפשר
 לה להיות יושבת ומתענה עד
 שחזקו לה צבית דין אצל מן
 הארוסין שאין מכירתה אלא לכתובה
 לא תמכור אלא בבית דין: **גמ'**
 לא תמכור אלא בבית דין:

אין דלמא נהי דאחריות דעלמא כו'. ולא דמי להיא ללעיל (דף
 35.) לאו זבין שמכר שדה לשמעון שלא באחריות וחזר ראוזין
 ולקחה משמעון באחריות דבמסקנא אמר רבא נהי דאחריות דלמנא
 לא קביל עלייה דנפשיה מי לא קביל עלייה לא דמי דהתם
 ודאי כיון שראונו לזה דין הוא
 שיטרופו ממנו הקרקע ואין על שמעון
 לפרוע כיון דבאת ליה ראוזין הנאה
 שקבל המעות אצל הכא שהיו רשוין
 חייבין לה מנוונות יכולה למכור ולחזור
 ולטרוף שהרי כשחזרה וטורפת חוב
 שלה היא נפרעת ואין כאן עיוות
 הדין כלל:

וסמך לה שתגבה בתובתה מן
השאר. ואת מאי נפקא
 לה מינה זבין מנה שהיתה מוכרת
 למנוונות זבין מה שממכור לכתובה
 נפקא מינה שכולל למכור צידה כדי
 כתובתה אצל למנוונות אינה מוכרת
 אלא לשה חדשי ולוקח מפרנס את
 לשלשים יום ועוד אם נשאת אחר
 שמכרה הלוקח לא יתן כי אם את
 ללי יום ולא תוכל לגבות מהן לכתובה:
דהא מטלטלין יניחו ומנוונות אצדה:
מאי סמך לה ש"מ שיירא אין לא
שיירא לא. ואת תקשי מהכא
 לרמי בר חמא דהוה צני למימר
 לעיל גבי ראוזין שמכר שדה לשמעון
 דאפילו אחריות דנפשיה לא קביל
 עלייה והא בהך צרייתא אמרי' גבי
 אשה אחריות דנפשיה מיהא קיבלה
 עלה וכ"ש התם לפי מה שפירשנו
 לעיל ו"ל דמאי למימר רמי בר חמא
 דהכא ודאי אחריות דנפשיה מקבלת
 אצל אחריות איתמי היינו מעלמא
 אצל אנפשיה מיהא קיבלה דהא אינה
 מוכרת צהדיה שלא באחריות אצל
 התם שמכר לו צהדיה שלא באחריות
 אפילו אחריות דנפשיה לא קביל
 עלייה. מ"ר:

זבין ולא איצטריכו ליה זווי הדרי
זביני כו'. וכגון שגילה דעתו
בשעת המכר דלמך דליזן תורי קא
זבין להו דאי שחק הוו להו דברים
שצלב וכן צפרק צ' דקדושין (דף
מט:) גבי הווא צברא דובין נכסיה
 אדעתא למיסק לארעא דישראל התם
 נמי צבירא דעתיה יש דברים שאינו
 מועיל בהם גילוי דעת עד שיתנה
 כגון אם היה מוכר מלבושו אדעתא
 למיסק לארץ ישראל דהוה דבר שאין
 רגילין למכור אדעתא דהכי התם
 ודאי אין מועיל גילוי דעת שאם לא
 תאמר כן מעכשיו אין תריך לשום
 תנאי אלא גילוי דעת צעלמא וכל
 מקום עתיני דומיא דתנאי צני גב
 זבני ראוזין תנאי כפול אלא ודאי
 גילוי דעת צמילתא שאין רגילות
 לעשות כן לא מהני עד שיתנה יש
 דברים דאפילו גילוי דעת אין תריך
 כגון סטר מנרחת דלעיל פרק האשה
 שנפלו (דף עט. וסו:) וכן היא דצפרק
 מי שמת (צ"ב קלז. וקמו:) דתניא הרי

שהלך צנו למדינת היס ושמע שמת צנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואח"כ צא צנו רצי שמעון
 צנו נכסיו וכתב כל נכסיו לאחרים ואח"כ צא צנו רצי שמעון בן מנסיא אומר אין מתנתו מתנה
 צידוע שאם היה יודע שצנו קיים לא היה כותב. מ"ר: **אי הכי היינו דא"ר רמי בר שמואל** א"ר
 נמצאת מכשילין כו'. **אי הכי היינו דא"ר רמי בר שמואל** א"ר נמצאת מכשילין כו'.
 דלמנא ממקום קרוב או שבאו לאלו לצדן דטעמא משום דובין ולא איטעריכו ליה זווי
 וקשה לפירוש זה דמאי הוכחה היא לעולם אימא לך משום דלא איטעריכו ליה זווי הדרי זביני
 ומיהו כל שכן היכא דהוה צעקויה כדמוכח
 שמתמא דלא הוה מקח טעות יותר ואם כן שפיר קאמר דנמצאת מכשילין לעתיד הואיל דכל
 ענין הדרי זביני כדפרישין הלכך נראה
 כמו שפירש רש"י אי הכי קושיא הוה הואיל דלמך דהאי הדרי זביני דוקא משום דצעקויה הוה
 קיימי היכי קאמר צלוורסא
 בנהרדעא משכה שכיח הלא זאת צלוורסא דארצי צעקויה הוה קיימי שפירטא דלא שכיח
 הוה וצבירא אי פשטיין מינה זבין ולא איטעריכו
 ליה זווי הדרי זביני היינו ודאי דשכיחא לרוב פעמים היה להם צלוורסא וימא נמי לפי זה
 הא דפסקין הלכתא לפי פשיטתה בעעיל:

יא א מיי פ"ח מהלכות
 אשדות הל' כא סמג
 עשין מ"ט טו"ש"ע אה"ע פי'
 35 ספיק' ל':
 יב ב מיי פ"ח ט"ז ס"ג י'
 ופ"ב מהל' מלוה וזהו
 הל' ג סמג ט"ז טו"ש"ע ט"ז
 ספיק' כ"ט וסמג ק"ג ספיק'
 ג טו"ש"ע ח"מ סי' קט
 ספיק' ד':
 יג ג טו"ש"ע אה"ע פי' ג'
 ספיק' ט"ז ז':
 כ ד מיי פ"ח מהל'
 מכירה הל' ח סמג
 עשין פ"ג טו"ש"ע ח"מ פי'
 ח ספיק' ג':
 כא ה מיי פ"ח מהל'
 מכירה הל' י' סמג
 עשין מ"ט טו"ש"ע אה"ע פי'
 ק ספיק' א':

תוספות ר"ד (תמשך)
 ג"א בס"ה: איבעי להו
 זבין וזהו הדרי זביני פי'
 לא וזהו הדרי זביני או לא
 ח"ש דההוא בצורתא דהות
 בנהרדעא זבניהו כ"ע
 לאפדיניהו למיובן חטי'
 לסוף אתי חטי' ואריג
 רינתא הוה הדרי אפני
 למריהו ומסיק תלמודא
 הל' זבין ולא איצטריכו
 ליה זווי הדרי זביני פי'
 ודוקא כגון שפירש בפיו
 דאדעת' דהכי קמזבנינא
 דאי לא פירש דברים
 דריני כה שכיני ומכחא
 מילתא דהכי אמרי' בפ'
 האיש מקושו הוהו גברא
 דרינא הוה הדרי אדעת'
 למיסק לא"י ובעידנא
 דובין אצל מדי א"י
 דברים שבלב דוברי' בן
 שבלב אין דברים עין
 מ"ש שם דא"ג דמוכח
 מילתא עלמא דאדעתא
 למיסק זבין כגון שידעו
 בו שכניו שהי' בדיעתו
 לעלות אפי"ה כיון שלא
 פי' בפיו בעת המכירה
 כי הוה רוצה לעלות
 אמר' דברים שבלב אין
 דברים: **מתני'** אלמנה
 בין מן הארוסין בין
 מן הגשוואין מוכרת שלא
 בב"ד רשא' מן הגשוואין
 מוכרת שלא בב"ד מן
 הארוסין לא תמכור אלא
 בב"ד מפני שאין לה
 מנוונות וכל שאין לה
 מנוונות ל"ת אלא בב"ד פי'
 למנוונות שא"י להמתין
 עד שיוקד לה ב"ד אבל
 מן הארוסין שאין לה
 מנוונות כ"א כתובה אינה
 רשאית למכור שלא בבית
 דין ואין הל' כ"ש דקיימל'
 יחיד ורבים הלכת' כרבים
 ואמרין עלה בפרק אלו
 מצאות אמר ר' יוסף
 אמר ר' נתן אינה צריכה
 ב"ד דמתחין אבל צריכה
 ב"ד דריוטות: בשלמא מן
 הגשוואין משום מזוני וא"י